

**5 - RATIFICACIO DECRETS DE L'ALCALDIA RELATIUS A LA FORMULACÓ
DE REQUERIMENT PREVI I INTERPOSICIÓ DE RECURS CONTENCIOS-
ADMINISTRATIU CONTRA LA DENEGACIO PER SILENCI ADMNISTRATIU DE
L'APROVACIO DEFINITIVA DE LA MODIFICACIO DEL PROGRAMA D'ACTUACIÓ
URBANISTICA DEL SECTOR LLEVANT MAR**

PRIMER.- Ratificar en tot allò que calgui el Decret de l'Alcaldia de data 6 de març de 2002 en virtut del qual es va formular el requeriment previ al recurs contenciós-administratiu (article 44 de la ley 29/1998, de 13 de julio) contra denegació per silenci administratiu de l'aprovació definitiva de la Modificació del Programa d'Actuació Urbanística del sector Llevant Mar de Gavà.

SEGON.- Ratificar en tot allò que calgui el Decret de l'Alcaldia de data 3 de juny d'enguany en virtut del qual es va disposar la interposició de recurs contenciós-administratiu contra la desestimació per silenci administratiu del requeriment previ al recurs contenciós administratiu formulat contra la denegació per silenci administratiu de l'aprovació definitiva de la Modificació del Programa d'Actuació Urbanística del sector Llevant Mar de Gavà.

TERCER.- Ratificar el nomenament de Procuradors i Lletrat realitzat per Decret de l'Alcaldia de data 3 de juny de 2002 a favor dels Procuradors dels Tribunals senyor Ivo Ranera Cahís i senyor Argimiro Vázquez Guillén, i al Lletrat d'aquesta Corporació senyor Juan José Bernal Cid, a l'empara d'allò que es disposa en l'art. 439.2 de la Ley Orgánica 6/1985, de 1 de julio, del Poder Judicial, perquè ostentin, respectivament, la representació i defensa de l'Ajuntament de Gavà en el procediment jurisdiccional relatiu a la denegació per silenci administratiu de l'aprovació definitiva de la Modificació del Programa d'Actuació Urbanística del sector Llevant Mar de Gavà, així com, si fos necessari, davant la Sala corresponent del Tribunal Suprem.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (PSC), cap en contra i cinc (5) abstencions (2 PPC, 2 CiU i 1 EUIA), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Llei 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.

Es va incorporar a la sessió el Sr. Campmany.

El Sr. Jiménez va començar la seva intervenció indicant que tota vegada que la Comissió d'Urbanisme de Barcelona no s'havia pronunciat respecte del planejament presentat, es proposava la interposició d'un recurs contenciós-administratiu contra la denegació, per silenci administratiu, de l'aprovació definitiva de la modificació del Programa d'Actuació Urbanística del sector Llevant-Mar, ja que pel contrari, de no procedir-se a la interposició del recurs, seria tant com renunciar als drets que es podrien obtenir derivats de l'execució del planejament. En definitiva, el Sr. Jiménez va dir que el que feia era ratificar en tot allò que calgués els decrets de l'Alcaldia dictats en relació a dita qüestió.

Per la seva part el Sr. Grau, en nom d'EUIA, va dir que sobre la qüestió plantejada concorria una doble circumstància: d'una banda, el fet que el seu grup municipal sempre havia defensat l'autonomia local, i en aquest cas en concret, de la capacitat de que els ajuntaments podessin decidir el seu planejament urbanístic, i per tant, en aquesta qüestió sempre hi haurien coincidències, atès que considerava que des de l'Administració autonòmica no es podia negar aquest dret i per tant, no podia desestimar un pla per silenci, la qual cosa era una espècie de menyspreu cap a l'ajuntament que no era de rebut; però per altra banda, en el que no s'estava d'acord era en la qüestió de fons, tota vegada que es tractava de portar a terme un pla en el qual no s'hi estava d'acord, tal i com ja s'havia manifestat pel seu grup en diverses ocasions. Per això, en no compartir el fons de la qüestió, no es podia recolzar la proposta, encara que tampoc es podia votar en contra, pel fet ja indicat de la defensa de l'autonomia local. Així doncs, el Sr. Grau va dir que el seu vot seria l'abstenció.

Per altra part el Sr. Dalmau, en nom de CiU, va manifestar que ja en el ple de 21 de desembre de l'any 2000, quan es va decidir d'interposar un recurs contenciós contra l'acord de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona de 19 de juliol de 2000, en virtut del qual es va suspendre la resolució definitiva de la Modificació del Pla Parcial d'Ordenació del sector Llevant-Mar, el seu grup municipal es va abstenir en relació a la interposició de l'esmentat recurs contenciós-administratiu, atès que hi havia aspectes a favor i en contra del planejament, tant per part de la CUB com del mateix Ajuntament de Gavà. Ara, després d'un any i mig, i atès que el Ministeri de Foment havia d'establir les servituds aeronàutiques, incloses les acústiques, si bé encara no havien estat publicades les esmentades servituds, i en especial pel que feia a les acústiques, la Comissió d'Urbanisme de Barcelona havia denegat per silenci administratiu l'aprovació definitiva de la Modificació del PAU del sector Llevant-Mar. Així doncs, el Sr. Dalmau va dir que, atesos els interessos municipals i les repercussions que es podessin derivar de l'anterior, CiU s'abstindria en aquesta concreta qüestió, exactament igual que ho va fer en el ple esmentat de 21 de desembre del 2000.

Finalment, va intervenir de nou el Sr. Jiménez, només per indicar que no existia cap obstacle que impedis un pronunciament per part de la Comissió d'Urbanisme de

Barcelona, la qual podia entrar a conèixer amb tota normalitat respecte del fons de la qüestió plantejada, fins i tot, reconeixent el dret dels propietaris, inclòs el del mateix ajuntament, a ser rescabats pel perjudici derivats de la fixació de les servituds aeronàutiques. Això no obstant, el Sr. Jiménez va dir que el que no es podia admetre era que cap de les dues Administracions implicades fessin ni una sola menció a la qüestió de les indemnitzacions, ni donessin tampoc cap tipus de resposta en relació a si seria possible desenvolupar el PAU, donant la impressió que cap d'elles el volés fer càrrec del problema la qual cosa obligava a l'ajuntament de Gavà a recórrer per tal de sortir d'aquesta situació de indefinició.

En últim terme, va fer ús de la paraula el Sr. Grau, només per indicar que coincidia amb el Sr. Jiménez, ja que qui tenien més responsabilitats en aquesta qüestió eren efectivament AENA i la Generalitat, atès que si efectivament hi havien uns drets urbanístics consolidats, i per tant, amb possibilitats reals de portar a terme la urbanització del sector, i ara, com a conseqüència de les servituds aeronàutiques, es prohibia l'edificació (fet aquest respecte del qual, per altra banda, el Sr. Grau va dir que hi estava d'acord), el que no es podia admetre era que ni l'Estat ni la Generalitat donessin una resposta raonable a un problema concret. Per això, el Sr. Grau va manifestar que si bé EUIA no s'estava d'acord en la urbanització del sector, tampoc considerava correcte deixar aquesta qüestió sense donar una solució definitiva al respecte. En aquest sentit, el Sr. Grau va afegir que si no es veia viable la urbanització del sector, el que es podia fer, per exemple, era un Pla especial de protecció, atesa la proximitat de les llacunes de la Murtra del Remolar, de gran valor ecològic. En tot cas però, el Sr. Grau va concloure la seva intervenció indicant que malgrat tot, la proposta d'acord de l'equip de govern venia a defensar, en el fons, la intenció original de la urbanització del sector, la qual cosa comportava la impossibilitat de que EUIA votés a favor de la proposta, ja que en el seu dia s'havia pronunciat en contra d'aquesta opció, si bé compartia la inquietud expressada pel Sr. Jiménez en relació a la indefinició en que es deixava aquest sector.

Finalment, el Sr. Llobet va fer una molt breu intervenció, només per puntualitzar que AENA no tenia competències urbanístiques, i que per tant, no acabava d'entendre la seva possible responsabilitat en aquest cas.

Per part del Sr. Alcalde es va aclarir que més que AENA, la responsabilitat seria del Ministeri de Foment, el qual s'havia pronunciat en aquest procés a través d'un informe una mica "sui generis", admetent l'existència d'unes servituds, si bé aquestes no estaven emparades en cap norma o regulació expressa. En qualsevol cas, el Sr. Alcalde va dir que aquesta era qüestió força complexa, ja que s'hi barrejaven tot un seguit de qüestions, i molt especialment la de les servituds, encara que pensava que si s'acceptessin les al·legacions formulades per l'Ajuntament de Gavà al Pla Director de l'Aeroport i a l'Estudi d'Impacte Ambiental, aquestes servituds no serien especialment significatives. Tot i això, el Sr. Alcalde va dir que el que es tractava també en aquest cas, era el fet de defensar el paper de l'ajuntament, ja que si aquest havia tramitat una figura de planejament, el mínim que es podia demanar era una resposta adequada a les peticions formulades, ja que dilatar la resposta en el temps, a més de inadmissible, no semblava tampoc la opció més coherent.